

Meistä tuli lääkäreitä...

Aika kuluu. Kolmekymmentäviisi vuotta sitten aloitimme 90 kurssitoverin kanssa lääketieteen opinnot Kuopion korkeakoulussa. Kurssitapaamiseen viime toukokuussa oli saapunut kolmasosa. Jotkut tapasivat lähes kolmenkymmenen vuoden tauon jälkeen. Ensin kysyttiin, että mitä nykyään puuhaat, ja sen jälkeen keskustelu kääntyi lastenlasten lukumäärään. Lisäkiloja, ryppyjä, harvenneita hiuksia ja harmaata, kuten odottaa sopii. Sen sijaan ihmisten eleet, tavat ja ryhädynamiikka eivät olleet vuosien saatossa juuri muuttuneet. Ne, jotka johtivat puhetta opiskeluaikana, tekivät niin edelleen, ja se, joka myöhästeli aikoinaan ryhmäopetuksista, antoi tuttuun tapaan odottaa itseään.

Tapaamisen tieteellinen ohjelma oli loistava. Kuulimme eri alojen uutuuksia vanhojen kurssitovereiden esittäminä. Jo opiskeluaikanaan ura-orientoituneet olivat ottaneet tehtävän vastaan tunnollisesti, kun taas joidenkin esitykset sisälsivät enemmän tuttua huumoria vuosien takaa. Kaksi oli edennyt sisätautiopin professoreiksi ja heiltä kuulimme viimeiset tuulet kardiovaskulaarisairauksien genetiikasta ja hematologisten syöpien parantuneista hoitotuloksista. Korvalääkäriksi päätnyt näytti ylpeänä videon, jossa korvatorvea pallolaajennettiin, ja lastenneurologi kertoi oman erikoisalansa historiaa, joka on sekin alkoi maassamme 35 vuotta sitten. Vanha ryhmätoveri esitteli yksityistä terveydenhuoltoa, jossa toimii nykyään esimiestehtävissä. Olemukseen oli selvästi tarttunut bisnesmaailman piirteitä. Duodecimin pääsihteeri informoi, että Duodecim-lehdestä on tulossa iPad-versio. EU-direktiivi tulee lähivuosina velvoittamaan lääkärit resertifikaatioon eli ammattitaidon ylläpitämiseen

ja sen dokumentointiin. Duodecim on tätä ajatellen panostanut sähköisiin työkaluihin, kuten verkkokursseihin ja koulutuksen ja osaamisen sähköiseen kirjaamiseen.

Kaikista ei tullut lääkäreitä. Kurssin alkupe-
räinen isäntä totesi prekliinisessä vaiheessa, ettei luitten ja lihasten ulkoa opettelu ole häntä varten. Lääketieteen opinnot vaihtuivat tiedotusoppiin, ja toimittajan ura jatkuu päällikkönä suuressa mediakonsernissa. Mediamaailmassa uutiskilpailua käydään nykyään verkossa. Perinteiset sanomalehdet menettävät asemaansa ja lehdet ovat etsimässä omaa profiliaan. Halutaan erottua muista joko omaleimaisuudella tai paikallisuutisiin keskittymällä. Perinteinen tiedonvälitys vähenee ja uutisia myydään vetoamalla tunteisiin. Lukijakunnassa halutaan saada aikaan tunnereaktioita. Taviksenkin elämä kiinnostaa kun se menee huonosti. Joissakin lehdissä toimii kuukausipalkkaisia julkiksia. Suurin osa uutisista on peräisin erilaisista tiedotteista, näistä osa tulee yksityishenkilöiltä. Tyypillisesti mediaan mahtuu vain yksi kuuma puheenaihe kerallaan jota yhä useammin seurataan älypyhelimistä on-line. Lääkärit ovat tunnetusti huonoja tiedottajia ja lääketiede sinänsä ei kiinnosta. Sen sijaan terveys kiinnostaa ja erityisesti silloin, kun aihetta lähestytään yksilön sairaushistorian tai elämäntarinan kautta.

Olipa virkistävää kurssikokous! Erikoislääkäriurani aallonharjalla istuin anestesioologiaa ja tehohoitoa koskevilla luennoilla. Viime aikoina on tullut kuunneltua enimmäkseen ikuista talousahdinkoa ja resurssipulaa käsitteleviä vuodatuksia. Ajattelin säästää teidät siltä tällä kertaa. Hyviä lukuhetkiä kaikille niin tämän Finnanestin kuin kevyemmän kesälukemisenkin parissa! ■